

# РЕШЕНИЕ

№ 2417

гр. София, 07.05.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,**  
в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Полина Величкова**

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **13749** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 54 ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалбата на [фирма] срещу Заповед № 18-11044-23. 10. 2019 г., издадена от Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] в частта, с която в КККР е нанесен имот с ПИ32216.2292.3024 с площ 133 кв. м и посочен неизвестен собственик. Твърди се, че по този начин не са отразени правилно границите на имота на дружеството. Претендира се отмяна на оспорения административен акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - Началникът на СГКК - [населено място] не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна С. М. М. чрез своите представители И. П. и Т. П. заявява, че не оспорва жалбата.

Заинтересованата страна Столична община, се представлява от юрк. Ж., която намира жалбата за основателна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е инициирано по заявление вх. № 01-85216-26.02.2019 г. на С. М. М., придружено от проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър за промяна на границите на поземлени имоти с идентификатори 3216.2292.2586 и 32216.2292.460 и нанасяне на поземлени имоти с проектни идентификатори 32216.2292.3022, 32216.2292.3023 и 32216.2292.3024 в съответствие с границите на УПИ V-201, кв. 2 по регулационен план на м. “И. - С., I част /спирката/”, одобрен със Заповед № 479/ 26. 11. 1962 г. и с границите на УПИ XIII-2585, кв. 2 по действащия регулационен план на [населено място] -[жк], одобрен със Заповед № 308/ 12. 07. 1976 г. и изменен със Заповед № 331/ 17. 10. 1977 г. и Заповед № РД-09-278/ 18. 09. 1990 г.

С уведомление на основание чл. 26, ал. 1 от АПК, Столична община, район „Б.“ и [фирма] са уведомени за образуваното административно производство, като съгласно чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК им е предоставена възможност в 7-дневен срок да направят възражение по заявеното изменение и да представят доказателства.

Въз основа на проведеното административно производство, на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 и чл. 54 ал. 1 и ал. 4 от ЗКИР, Началникът на СГКК – [населено място] е издал оспорената заповед, с която е одобрил изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], състоящо се в нанасяне на нови обекти в КККР, а именно имоти с идентификатори 32216.2292.3022, 32216.2292.3023 и 32216.2292.3024, като са променени границите на съществуващи обекти в КККР, а именно - поземлени имоти с идентификатори 3216.2292.2586 /с площ 966 кв.м преди промяната и площ 1026 кв. м. след промяната/ и 32216.2292.460 /с площ 368 кв.м преди промяната и площ 318 кв. м. след промяната/и са заличени обекти, а именно ПИ 32216.2292.252, както и сградите в имота.

По делото е прието заключение от съдебно-техническа експертиза, неоспорено от страните, от което се установява, че с обжалваната заповед поземлен имот с идентификатор 32216.2292.3024 е въведен като самостоятелен обект, като попада изцяло върху поземлен имот с пл. № 201 по кадастралната основа на регулационния план от 1962 г. и в УПИ IV-201 по този план, попада изцяло върху имот с пл. № 251 по последния неodobрен кадастрален план за района, поддържан в цифров вид до влизането в сила на кадастралната карта. В съдебното заседание вещото лице е уточнило, че посоченият имот попада изцяло в имота, собственост на оспорващото дружество [фирма].

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения преклузивен срок срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Оспорващото дружество се явява заинтересовано лице по смисъла на § 1, т. 13 от ДР във връзка с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР лице, посочено в административния акт като носител на вещно право върху недвижим имот, което право е засегнато от одобреното изменение и което е взело участие в административното производство.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложения към него писмени

доказателства, както и е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл. 54, ал. 4 от ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението, са индивидуализирани с граници и идентификатор. На основание чл. 26, ал. 1 от АПК административният орган е уведомил надлежно за започналото пред него административно производство заинтересованите лица. Същият е зацел правилото за предоставяне на възможност на страните за запознаване с приложените към преписката доказателства и за изразяване на становище и възражения, в съответствие с изискванията на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК. Административният орган не е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК. Актът е издаден при пълно изясняване на относимите към спора факти и обстоятелства.

При преценка на материалната законосъобразност на оспорения административен акт съдът съобрази следното:

От събраните по делото доказателства се установи, че поземлен имот с идентификатор 32216.2292.3024 попада изцяло върху поземлен имот с пл. № 201 по кадастралната основа на регулационния план от 1962 г. и в УПИ IV-201 по този план; попада изцяло върху имот с пл. № 251 по последния неodobрен кадастрален план за района, поддържан в цифров вид до влизането в сила на кадастралната карта, който имот е собственост на [фирма]. В хода на административното производство не са представени данни за промяна на собствеността по отношение на посочения имот.

От събраните по делото доказателства и по-конкретно от изготвена съдебно-техническа експертиза се установява, че поземлен имот с идентификатор 32216.2292.3024 с площ от 133 кв.м. е въведен като самостоятелен обект с обжалваната заповед по повод на започнала процедура за признаване на право на собственост.

Като лице, което иска да се снабди с документ за придобито по давност право на собственост, заявителят е легитимиран да иска издаване на скица /схема/ на самостоятелен обект /чл. 52, ал. 1, т. 5 ЗКИР/. Изменение на КККР може да се допусне едва след вписване на акта за собственост и отразяване на данните в него по реда на чл. 86, ал. 1 ЗКИР. В този смисъл е чл. 52, ал. 2 от ЗКИР. Посоченият законов ред обаче е бил пренебрегнат от административния орган, който е допуснал изменение на КККР, без да съобрази липсата на вписан акт за собственост по отношение на поземлен имот с идентификатор 32216.2292.3024 с площ от 133 кв.м., поради което е издал незаконосъобразен административен акт. В тази насока е и съдебната практика, обективирана в Решение № 16387 от 3.12.2019 г. на ВАС по адм. д. № 4695/2019 г., II о.

Въз основа на така изложените съображения настоящият съдебен състав намира жалбата за основателна, поради което се налага отмяна на Заповед № 18-11044-23. 10. 2019 г. в оспорената ѝ част. Преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в законоустановените срокове.

Предвид изхода на делото, направеното от оспорващото дружество искане за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като на основание чл. 143, ал. 3 от АПК Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] следва да бъде осъдена да заплати на [фирма] направените по делото разноски в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, от които 200 /двеста/ лева платен депозит за вещо лице, 300 /триста/ лева - платено адвокатско възнаграждение, както и 50 /петдесет/ лева държавна такса. Следва да бъде уважено и искането на Столична община за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на

100 /сто/ лева при съобразяване с обема на защитата, както и разпоредите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 29-ти състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 18-11044-23. 10. 2019 г., издадена от Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] в частта, с която в КККР е нанесен имот с ПИЗ2216.2292.3024 с площ 133 кв. м и посочен неизвестен собственик.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Началника на СГКК – С. за ново произнасяне, при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: